

ESEJ

V školskom roku 2022/2023 som začala navštevovať bakalárske štúdium na TF TU s očakávaním, čo nové ma naučí prvýkrát otvorený program Counselingu (nie ako poradenstvo, ale ako sprevádzanie klientov v rámci sociálnej pomoci). Už tretíkrát sa vraciam na TF TU študovať, pretože odbor sociálnej práce vždy prinesie niečo nové, čo môžem v živote, rodine a v práci použiť pre pomoc sebe i druhým ľuďom.

V prvom rade som sa tešila na **ľudský prístup pedagógov**, ktorí mi v predchádzajúcich štúdiách odovzdali mnoho vedomostí, z ktorých čerpám doteraz, a za čo im mám možnosť touto formou v súčasnosti poďakovať. Vzhľadom na počet študentov v ročníkoch na TF TU sa takmer všetci poznáme, a preto tu vládne doslova rodinná atmosféra, umocňujúca študujúcu oblasť sprevádzania.

V druhom rade som na TF TU stretla **úžasný kolektív spolužiakov**, ľudí mladých i vekovo starších ako som i ja, ochotných pomáhať v duchu kresťanskej viery, ale aj obdobné kolektívy v nižších ročníkoch. Využívam túto možnosť poďakovať sa spolužiakom za vzájomnú ochotu a pomoc celému kolektívu, čím sme sa všetci rýchlo posúvali v jednotlivých semestroch dopredu.

Vo vzťahu **k teórii nového odboru counseling** mi veľmi pomohli doterajšie poznatky z oblasti sociálnej práce a sprevádzanie považujem za rozšírenie aj nadstavbu zároveň predmetnej sociálnej práce. Získané informácie vo forme vedomostí a poznatkov sme si prakticky overovali v priebehu vyučovania na príkladoch, ktoré skúsenosti sme potom mohli preniesť aj do praxe.

V nadväznosti na mnou **vykonávanú prax** v Centre rodiny v Dúbravke (CR) a nízko prahovom DEPAUL pri letisku v Bratislave som si skutočne overila aj v rámci klasickej hmotnej pomoci, ale aj na základe sprevádzania, aký dopad má táto nedirektívna forma pomoci dopad na klientov. **Sprevádzanie v CR** bolo omnoho jednoduchšie - mojimi klientmi boli rôzne vekové skupiny od gymnazistov a stredoškolákov rôzneho zamerania cez zdravotne znevýhodnené osoby až po seniorov. Komunita do seba ideálne zapadala, pomáhali si a ja som ohľadom counselingu len aktívne počúvala a sprevádzala, samozrejme, okrem realizácie sociálnej pomoci. Omnoho zložitejšie to bolo v inej cieľovej skupine, a to pri **sprevádzaní ľudí bez domova v DEPAUL**. Moje schopnosti a zručnosti sa v tomto zariadení upevnili, pretože s komunitou ľudí bez domova som ešte nikdy nepracovala. Išlo o taký široký záber oblastí a aj pomoci, ktoré musí sociálny pracovník riešiť s klientmi, že laik ich ani nevie domyslieť (sociálna, zdravotná, psychologická, právna, finančná, pracovná, rodinná, bytová...). Nie bezdôvodne sa vedúci pracovníci DEPAUL snažia zamestnať sociálnych pracovníkov so špecializovaným poradenstvom, pretože v mnohých prípadoch ani po vzájomnej kolektívnej porade nevedia z hľadiska svojho profesionálneho zamerania reagovať na špecifické a individuálne potreby niektorých klientov, ktoré musia splniť v zmysle systému predpisov a nariadení štátu.

Poznamenávam, že sprevádzanie mimo školu som si testovala aj v bežnom živote na **rodinných príslušníkoch, priateľoch a známych, či kolegoch a študentoch v práci**. Nie vždy sa mi dalo ustabilizovať situáciu; bolo to najmä tam, keď som vstúpila už do vyhrotenej situácie jednotlivca, alebo vzájomného konfliktu viacerých členov určitej skupiny.

Z tohto zistenia mi teda vyplýva, že pri pokojnom stave klienta, ktorý vyžaduje sprevádzanie, má z mojej strany pozitívny výsledok. Na ceste sprevádzania sa teda musím ešte učiť a zdokonaľovať aj ako laik aj ako profesionálny sprevádzajúci, odolávať stresu, strachu, nátlaku, urážkam zo strany klientov. Podstatná pre mňa je tá skutočnosť, že už viem, ako na to.

Jaroslava Drgová

V Bratislave, 30. 04. 2025